NIILO JÄÄSKINEN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2012. március 8.[1]

C-28/11. sz. ügy

Eurogate Distribution GmbH
kontra
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(A Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Közösségi Vámkódex — Vámraktározás — 2913/92/EGK rendelet — 204. cikk — Vámtartozás keletkezése kötelezettség nemteljesítése miatt — Késedelmes bejegyzés a raktárnyilvántartásba”

I – Bevezetés

1. A Vámkódex[2] által előírt vámraktározási eljárás lehetővé teszi nem közösségi áruk vámraktárban való raktározását, anélkül hogy ezeket az árukat behozatali vámok terhelnék.

2. A magánvámraktár üzemeltetése, amely gazdasági vámeljárás és felfüggesztő eljárás, engedélyköteles, és arra bizonyos feltételek vonatkoznak.[3] A vámhatóság által kijelölt személy többek között raktárnyilvántartást vezet a vámraktározási eljárás hatálya alá vont minden áruról. E nyilvántartásnak minden időpontban mutatnia kell az éppen akkor vámraktározási eljárás alatt lévő árukészletet.

3. Az alapügyben az Eurogate Distribution GmbH (a továbbiakban: Eurogate Distribution) engedélyt kapott arra, hogy magánvámraktárat üzemeltessen. Nem vitatott, hogy a vámraktárban raktározott áruk újrakivitelük alapján új, engedélyezett vámjogi sorsot kaptak, így a vámeljárás szabályszerűen lezárult.[4]

4. Ugyanakkor kiderült, hogy az Eurogate Distribution nem akkor teljesítette az áruk raktárnyilvántartásból való kivezetésére irányuló kötelezettségét, amikor az áruk elhagyták a vámraktárat, hanem jóval később.

5. E megállapítás alapján a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (a továbbiakban: Hauptzollamt) a Vámkódex 204. cikke alapján vámot szabott ki a raktárnyilvántartásba késedelmesen bejegyzett árukra.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 13. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex). A Vámkódexet hatályon kívül helyezte a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 1. o., a továbbiakban: Modernizált Vámkódex), amelynek egyes rendelkezései 2008. június 24-én léptek hatályba. Figyelemmel az alapügy tényállásának időpontjára, arra továbbra is a Vámkódexben szereplő szabályok vonatkoznak.

3 — Lásd a Vámkódex 84. cikkének (1) bekezdését, valamint 85. és 87. cikkét.

4 — Lásd a Vámkódex 89. cikkének (1) bekezdését.

6. A vámmegállapító határozattal szemben az Eurogate Distribution által benyújtott keresetet tárgyaló Finanzgericht Hamburg (hamburgi pénzügyi bíróság) (Németország) előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztett a Bíróság elé annak megállapítása érdekében, hogy azon kötelezettség megszegése, miszerint az árunak a vámraktárból történő kivételét egy e célra szolgáló számítógépes programba be kell vezetni, a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján vámtartozást keletkeztet-e még abban az esetben is, ha az áru a vámeljárás szabályszerű lezárását követően új, engedélyezett vámjogi sorsot kapott.

7. A Bíróság előtt folyamatban lévő C-262/10. sz. Döhler Neuenkirchen ügyhöz hasonlóan, amelyben ugyancsak ma ismertetem indítványomat, és amely a vámeljárás lezárásáról szóló igazolás aktív feldolgozási eljárás keretében való késedelmes benyújtására vonatkozik, a jelen ügy lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy pontosítsa a vámtartozás Vámkódex 204. cikke alapján történő keletkezésének feltételeit. Annak ellenére, hogy a tényállás, és az említett cikk alkalmazásában a vámtartozás keletkeztetésére alkalmas mulasztás a két ügyben eltér, meg kell állapítani, hogy azok ugyanazon jogszabályi rendelkezés értelmezésére vonatkoznak, valamint felfüggesztő vámeljárásokat érintenek, mégpedig az aktív feldolgozást a C-262/10. sz. ügyben, és a vámraktározást a C-28/11. sz. ügyben.

II – Jogi háttér

A – *A Vámkódex*

8. A Vámkódex 4. cikkéből kitűnik, hogy a Vámkódex alkalmazásában „behozatali vámtartozás” valamely személynek a hatályban lévő közösségi rendelkezések alapján meghatározott árura vonatkozó behozatali vámok összegének megfizetésére való kötelezettségét jelenti. Az áru vámjogi sorsa többek között az áru vámeljárás alá vonását, vagy az árunak az Európai Közösség vámterületéről való újrakivitelét jelenti. A vámeljárások egyike pedig éppen a vámraktározás.

9. A vámraktározási eljárás felfüggesztő eljárás, amely a Vámkódex 84. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti gazdasági vámeljárást jelent.

10. A Vámkódex 98. cikkének (1) és (2) bekezdéséből kitűnik, hogy a vámraktározási eljárás során a nem közösségi árukat lehet vámraktárban tárolni, anélkül hogy azok behozatali vámok hatálya alá tartoznának. A „vámraktár” kifejezés minden, a vámhatóság által jóváhagyott és felügyelete alatt álló olyan helyet jelent, ahol a Vámkódexben megállapított feltételek szerint áru tárolható.

11. A Vámkódex 99. cikke szerint a magánvámraktár olyan vámraktár, amely az áruknak a raktárengedélyes által történő raktározására van fenntartva. A raktárengedélyes az a személy, aki vagy amely a vámraktár üzemeltetésére engedélyt kapott. A beraktározó az a személy, aki vagy amely az áru vámraktározási eljárás alá vonását bejelentette, vagy akire e személy jogai és kötelezettségei átszálltak.

12. A Vámkódex 105. cikkének első bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A vámhatóság által kijelölt személy a hatóság által jóváhagyott nyomtatványon raktárnyilvántartást vezet a vámraktározási eljárás hatálya alá vont minden áruról. […]”

13. A Vámkódex 107. cikke előírja:

„A vámraktározási eljárás alá vont árut be kell jegyezni a 105. cikkben előírt raktárnyilvántartásba, amint azt a vámraktárba beléptették.”

14. A Vámkódex „Vámtartozás” című VII. címének 2. fejezete tartalmazza a vámtartozás keletkezésére vonatkozó rendelkezéseket.

15. A Vámkódex 201. cikke a főszabályt a következők szerint határozza meg:

„(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) behozatalivám-köteles áru szabad forgalomba bocsátásakor;

vagy

b) ilyen árunak a behozatali vámok alóli részleges mentesség melletti ideiglenes behozatali eljárás alá helyezésekor.

(2) A vámtartozás a szóban forgó vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában keletkezik.

[…]”

16. A Vámkódex 204. cikke a következő kisegítő szabályt határozza meg:

„(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) behozatalivám-köteles áru vonatkozásában, annak átmeneti megőrzéséből vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek valamelyikének nem teljesítése miatt;

vagy

[…]

a 203. cikkben említett eseteken kívül, kivéve, ha megállapítják, hogy e mulasztások nincsenek jelentős hatással a szóban forgó átmeneti megőrzés vagy vámeljárás helyes lefolytatására.

(2) A vámtartozás akkor keletkezik, amikor azt a kötelezettséget, amelynek nem teljesítése a vámtartozást keletkezteti, már nem teljesítik, vagy amikor az árut a vonatkozó vámeljárás alá vonják, amennyiben utólag megállapítják, hogy az árunak az említett eljárás alá vonására vagy az áru meghatározott célra történő felhasználása alapján csökkentett vagy nulla behozatali vámtétel megadására vonatkozó feltétel ténylegesen nem került teljesítésre.

[…]”

B – *A végrehajtási rendelet*

17. A Vámkódexet a 2454/93/EGK végrehajtási rendelet[5] egészíti ki.

18. A végrehajtási rendelet 529. és 530. cikke a vámraktárban való raktárnyilvántartás vezetéséről tartalmaz rendelkezéseket.

19. A rendelet 529. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A raktárnyilvántartásnak minden időpontban mutatnia kell az éppen akkor vámraktározási eljárás alatt lévő árukészletet. A vámraktár üzemeltetőjének a vámhatóság által meghatározott időközönként az említett készletről jegyzéket kell benyújtania a felügyeletet ellátó vámhivatalhoz.”

5 — A 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 141., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 11. kötet, 286. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1993. július 2-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 253., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet).

20. A végrehajtási rendelet 530. cikkének (3) bekezdése szerint:

„A vámeljárás lezárására vonatkozó bejegyzést legkésőbb akkor kell a raktárnyilvántartásba bevezetni, amikor az áruk elhagyják a vámraktárt, vagy az engedélyes raktározási létesítményét.”

21. A végrehajtási rendelet 859. cikke azokat az eseteket sorolja fel, amikor a Vámkódex 204. cikkének (1) bekezdésében szereplő valamely kötelezettség megszegése nem keletkeztet vámtartozást, mivel a mulasztásoknak nincs jelentős kihatásuk az átmeneti megőrzés helyes lefolytatására vagy az adott vámeljárásra. [6]

III – Az alapeljárás, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás

22. Az Eurogate Distribution 2006 óta rendelkezik engedéllyel magánvámraktár üzemeltetésére. A vámraktárra vonatkozó raktárnyilvántartást az engedélynek megfelelően számítógépes program segítségével vezeti.

23. Raktárengedélyesként az Eurogate Distribution a vámraktárában nem közösségi, ügyfeleitől származó árukat helyezett el, amelyeket az Európai Unió területén kívülre kívánt továbbszállítani. Az áru vámraktárból történő kivételekor benyújtotta az újrakivitelhez szükséges vámáru-nyilatkozatokat, és az áru ténylegesen kikerült a Közösségek területéről.

24. Egy vámellenőrzés során ugyanakkor megállapítást nyert, hogy a jogvita tárgyát képező áruk kivitelét csak 11–126 nappal a tényleges kivitelüket követően jegyezték be a raktárnyilvántartásba, vagyis a Vámkódexnek a végrehatási rendelet 529. cikkének (1) bekezdésével és 530. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 105. cikkének első bekezdése alapján túl kései időpontban.

25. A 2008. július 1-jén kelt vámmegállapító határozattal a Hauptzollamt a késedelmesen bejegyzett árukra behozatali vámot és annak megfelelő hozzáadottérték-adót állapított meg. Az Eurogate Distribution kifogással élt.

26. A vám egy részének a 2009. augusztus 11-i határozattal történő elengedését követően a Hauptzollamt a 2009. december 8-i határozatában az Eurogate Distribution kifogását mint megalapozatlant egyebekben azért utasította el, mert a raktárnyilvántartás késedelmes bejegyzései a vámraktározási eljárás keretében az Eurogate Distributiont terhelő kötelezettségek megszegésének minősülnek, következésképpen e mulasztások miatt a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján vámtartozás keletkezett. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az Eurogate Distribution által elkövetett nyilvánvaló gondatlanság alapján nem lehet úgy tekinteni, hogy a jogsértésnek nem volt kihatása a vámeljárás helyes lefolytatására, és ezért a jelen ügyben a végrehajtási rendelet 859. cikkében foglalt feltételek nem teljesültek.

27. Az Eurogate Distribution ekkor keresetet nyújtott be a Finanzgericht Hamburghoz annak érdekében, hogy az semmisítse meg a 2009. augusztus 11-i vámmegállapító határozattal módosított, és a 2009. december 8-i határozattal helyben hagyott 2008. július 1-jei vámmegállapító határozatot, kifejtve többek között, hogy a vámraktárból való kiviteleknek a raktárnyilvántartásba való késedelmes bejegyzése nem minősült a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdése a) pontja értelmében vett kötelezettségei megszegésének, mivel a bejegyzési kötelezettség, amely a Vámkódex 105. cikkének és a végrehajtási rendelet 530. cikke (3) bekezdésének összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből következik, csak a vámraktározási eljárás lezárását követően teljesíthető.

6 — Kiemelem, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint e rendelkezés alkalmazásának feltételei a jelen ügyben nem teljesültek.

28. A Hauptzollamt azzal az indokkal vitatja ezt az elemzést, hogy a raktárnyilvántartás nem a vizsgált eljárás lezárását követően teljesítendő kötelezettség. Épp ellenkezőleg: a bejegyzést, a vámraktározási eljárás során kell teljesíteni, vagy az említett eljárás lezárásának időpontjában. A Hauptzollamt szerint a vámraktározási eljárás a jelen ügyben csak a nem közösségi áruk kivitelét követően szűnt meg, amikor azokat kiadták az árutovábbítási eljárás mint új vámjogi rendeltetés céljára.

29. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy kétségeket vet fel az az álláspont, amely szerint az áruk kivitelének a raktárnyilvántartásba való azonnali bejegyzési kötelezettsége vámtartozást keletkeztet.

30. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a német jogtudomány egy része által a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdése a) pontjának szövege alapján javasolt elemzés szerint a jelen esetben azt lehet állítani, hogy a kötelezettségszegésre a vámeljárás alkalmazása „közben” került sor, és az nem annak alkalmazásából „származik”, így semmilyen vámtartozás nem keletkezett. Másfelől, azáltal, hogy a vámraktárból való kivitellel az áruk új vámjogi sorsot kaptak, és ezek jogállását a kötelezettségszegés már nem érintette, a kérdést előterjesztő bíróság számára kérdéses, hogy egyáltalán mennyiben keletkezhet vámtartozás, vagy hogy az egyes eljárási szabálytalanságokat nem egyéb módon kell-e szankcionálni.

31. A Finanzgericht Hamburg, mivel úgy ítélte meg, hogy az előtte kezdeményezett jogvita megoldása az uniós jog értelmezésétől függ, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [Vámkódex] 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy vámtartozás keletkezését eredményezi annak a kötelezettségnek a megszegése, mely szerint a vámraktározási eljárás alatt lévő, és a vámraktározási eljárás lezárása után új vámjogi sorsot kapott nem közösségi árunak a vámraktárból történő kivételét egy e célra szolgáló számítógépes programba már a vámraktározási eljárás lezárásakor – és nem csak lényegesen később – be kell jegyezni?”

32. Az Eurogate Distribution, a cseh kormány, valamint az Európai Bizottság írásbeli észrevételeket terjesztett elő.

33. Az Eurogate Distribution, az olasz kormány és a Bizottság vett részt a 2011. december 1-jén a C-262/10. sz. üggyel közösen tartott tárgyaláson.

IV – Elemzés

34. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy a nem közösségi áru vámraktárból való kivitelének legkésőbb az áru kivitelének időpontjában az erre a célra szolgáló raktárnyilvántartásba való bejegyzésére irányuló kötelezettség megszegése vámtartozást keletkeztet az érintett áru tekintetében.

35. A Bíróságot tehát arra kérték, hogy határozza meg azokat a feltételeket, amelyeket a vámraktározási eljárás keretében tiszteletben kell tartani, és amelyek megsértése vámtartozást keletkeztet.

36. A jelen ügyben nem az alkalmazandó rendelkezések teljes körű figyelmen kívül hagyásáról van szó, még kevésbé a vámhatóságokkal való együttműködés megtagadásáról. A vámeljárás az alapügyben ugyanis szabályosan zajlott le, kivéve a raktárnyilvántartásba való lehető legrövidebb időn belüli bejegyzésre vonatkozó kötelezettséget.

37. Figyelemmel a jelen ügynek a C-262/10. sz. üggyel való összefüggésére, úgy vélem, az ismétlések elkerülése végett célszerű utalni az utóbbi ügyben ismertetett indítványomra.

38. Az említett Döhler Neuenkirchen ügyben ismertetett indokok miatt (35–37. pont) megállapítom, hogy a vámtartozás keletkezése objektív következménye annak, hogy bekövetkeztek a Vámkódexben meghatározott, vagy a szabályszerű szabad forgalomba bocsátást, vagy a kötelezettség elmulasztását jelentő tényállások.

39. Ami konkrétabban a raktárnyilvántartást illeti, a magán-vámraktározási eljárás alá vont áruk tekintetében a Vámkódex 105. cikke által előírt raktár-nyilvántartási kötelezettséget lényeges kötelezettségnek kell tekinteni. A végrehajtási rendelet 529. cikkének (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy „a raktárnyilvántartásnak minden időpontban mutatnia kell az éppen akkor vámraktározási eljárás alatt lévő árukészletet”.

40. Ebből következik, hogy amennyiben nem állnak fenn a végrehajtási rendelet 529. cikke szerinti vámfelügyeleti eljárás helyes alkalmazásához szükséges körülmények, nem tekinthető teljesítettnek a raktárnyilvántartás vezetésére irányuló kötelezettség. Ebből következik a vámfelügyeleti eljárás egyik lényeges kötelezettségének a megszegése.[7]

41. A Bíróságnak nemrégiben a fent hivatkozott Groupe Limagrain Holding ügyben hozott ítéletben alkalma nyílt arra, hogy az export-visszatérítés előzetes kifizetésére vonatkozó jog kapcsán állást foglaljon a raktárnyilvántartás céljáról. Ezen ítélet szerint e jog többek között annak igazolásához van kötve, hogy a termékeket, amelyek tekintetében fizetési nyilatkozatot nyújtottak be, vámfelügyelet alá helyezték, és ott is maradtak az exportálásukig. A Bíróság megállapította, hogy e termékek vámfelügyelet alá vonásának az a célja, hogy biztosítsa a fizetési nyilatkozatban szereplő és a ténylegesen kivitelre kerülő termékek azonosságát. A raktár szabályszerű vámeljárás alá vonásának végrehajtása hiányában nem lehetne kielégítő módon igazolni azt, hogy az előlegfizetési nyilatkozatban szereplő áruk ténylegesen kivitelre kerültek. A Bíróság a vámfelügyelet alól történő kivonáshoz hasonlónak tekintette azt az esetet is, amikor nem teljesítik az ilyen felügyelet alá vont termékek raktárnyilvántartása uniós vámszabályozásnak megfelelő vezetésének kötelezettségét. E két esetben megfosztják a vámhatóságokat attól a lehetőségtől, hogy ellenőrizni tudják az érintett termékek útvonalát, és így attól is, hogy biztosítani tudják az export-visszatérítési előlegek kifizetési rendszeréhez kapcsolódó feltételek betartását.[8]

42. A fent hivatkozott Groupe Limagrain Holding ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló üggyel ellentétben, amelyben semmilyen raktárnyilvántartást nem vezettek, a jelen ügyben vezettek ilyen nyilvántartást, ugyanakkor hozzávetőlegesen tíz és akár 100 napot is meghaladó időtartam közé eső késedelemmel. Úgy tűnik egyébként, hogy a vámhatóságokhoz ennek ellenére érkeztek az áruk új vámjogi sorsára vonatkozó bejelentések a vámraktározási eljárás lezárása érdekében. Ugyanakkor az alkalmazandó jogszabályból nem következik, hogy olyan esetben, mint az alapügybeli, a vámáru-nyilatkozat a vámraktározási eljárás keretében pótolhatná a raktárnyilvántartás vezetésére irányuló kötelezettség megfelelő teljesítését.

43. Emellett megjegyzem, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az alapügy alapjául szolgáló tényállást nem a Vámkódex 203. cikke szerinti „vámfelügyelet alóli elvonásnak”, hanem a jogszabály 204. cikke szerinti „kötelezettség nem teljesítésének” minősítette. Az említett cikkek alkalmazási körére vonatkozó kérdés hiányában abból a feltételezésből kell kiindulni, hogy a Vámkódex 204. cikkét kell alkalmazni.[9]

44. Emellett rá kell mutatni, hogy a raktárnyilvántartásba való késedelmes bejegyzés nem tartozik azon események közé, amelyeket úgy lehet tekinteni, hogy „nem voltak jelentős hatással” a vámeljárás helyes lefolytatására, mivel ez az esemény nem szerepel a végrehajtási rendelet 859. cikkében szereplő kimerítő felsorolásban.[10]

7 — Lásd ebben az értelemben a C-402/10. sz. Groupe Limagrain Holding ügyben 2011. október 27-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-10827. o.) 33–37. pontját.

8 — A fent hivatkozott Groupe Limagrain Holding ügyben hozott ítélet 43–46. pontja.

9 — A Vámkódex 203. és 204. cikkének alkalmazási körét illetően lásd a C-337/01. sz. *Hamann International* ügyben 2004. február 12-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-1791. o.) 28. pontját.

10 — Az e rendelkezésben szereplő felsorolás kimerítő jellegét a Bíróság megerősítette a C-48/98. sz. Söhl & Söhlke ügyben 1999. november 11-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-7877. o.) 43. pontjában.

45. Az Eurogate Distribution arra is hivatkozik, hogy a pusztán gondatlanságból elkövetett szabálysértéshez kapcsolódó következmény nyilvánvalóan túlzó, amennyiben a német jogszabály a vámtartozás keletkezését a behozatali hozzáadottérték-adó beszedésével kapcsolja össze. A magam részéről megállapítom, hogy nem képezi az előzetes döntéshozatali eljárás tárgyát az, hogy a német jogszabály a vám beszedését és a behozatali hozzáadottérték-adó kivetését összekapcsolja. Ennélfogva nem kell ezt a kérdést tovább tárgyalni, annak ellenére sem, hogy nem tűnnek számomra irrelevánsnak a Bizottság azon kérdései, amelyeket az említett összekapcsolás uniós hozzáadottértékadó-joggal való összeegyeztethetősége kapcsán vetett fel.

46. Mindenesetre két észrevételt át kell venni a C-262/10. sz. ügyre vonatkozó indítványból.

47. Először is: a vám megfizetésére irányuló kötelezettség ilyen esetben nem közigazgatási, adójogi vagy büntetőjogi szankció, hanem a vámraktározási eljárásból eredő előny megszerzéséhez előírt feltételek nemteljesülésének puszta következménye, ami kizárja a felfüggesztés alkalmazhatóságát, és ebből következően igazolja a vám kivetését.[11] E tekintetben utalok a C-262/10. sz. ügyben ismertetett indítványom 55–59. pontjára.

48. Másodszor: megjegyzem, hogy a Vámkódex alkalmazásában a vámtartozás nem felel meg a „gazdasági” vámtartozás fogalmának, amely szerint vámtartozás kizárólag a szabad forgalomba bocsátott áruk tekintetében keletkezik. Ennélfogva az a kérdés, hogy az érintett árukat végül szabad forgalomba bocsátották-e, nem releváns. Ebből következik, hogy a vámok beszedhetők olyan áruk után is, amelyek ténylegesen elhagyták az Unió területét.[12]

V – Végkövetkeztetések

49. A fenti megállapítások alapján javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen válaszolja meg a Finanzgericht Hamburg által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést:

„A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a nem közösségi áru vámraktárból való kivitelének legkésőbb az áru kivitelének időpontjában az erre a célra szolgáló raktárnyilvántartásba való bejegyzésére irányuló kötelezettség megszegése vámtartozást keletkeztet az érintett áru tekintetében, még akkor is, ha ugyanezen árut újra exportálták.”

11 — Lásd ebben az értelemben a C-110/99. sz. Emsland-Stärke-ügyben 2000. december 14-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-11569. o.) 56. pontját, valamint a C-158/08. sz. Pometon-ügyben 2009. június 4-én hozott ítélet (EBHT 2009., I-4695. o.) 28. pontját.

12 — Még ha a vámok célja többek között az is, hogy védjék a belföldi termelést a külföldi versennyel szemben (németül „Wirtschaftszollgedanke”), a szabályok alkalmazása e területen mechanikus és formális, ami olyan helyzetekhez vezethet, amelyekben a vámokat úgy vetik ki, hogy semmilyen védelemre nincs szükség, mivel az érintett árukat nem bocsátják szabad forgalomba. Lásd Willemoes Jørgensen, C., Toldskuldens opståen og ophør, Koppenhága, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2009, 148. o., valamint a C-222/01. sz. *British American Tobacco* ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-4683. o.) 55. pontját.